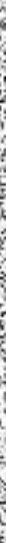

Úřad pro ochranu osobních údajů jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“) a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) [dále jen „nařízení (EU) 2016/679“], v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), rozhodl takto:

pan [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED]
(dále též jen „obviněný“), jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU)
2016/679:

- I. je vinen tím, že jako správce osobních údajů vlastníků silničních motorových vozidel zveřejnil minimálně v době od [REDACTED] a sociální síti [REDACTED] pod odkazem [REDACTED] seznam obsahující [REDACTED] plně čitelných státních poznávacích značek silničních motorových vozidel ve vlastnictví fyzických osob, konkrétně:

(dále jen „státní poznávací značky“) přičemž státní poznávací značka silničního motorového vozidla ve vlastnictví fyzické osoby odkazuje na konkrétní identifikovatelnou fyzickou osobu (dále jen „subjekt údajů“) a představuje tak osobní údaj ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 s tím, že výše popsanou operaci zpracování osobních údajů v podobě jejich zveřejnění v plně čitelné formě na sociální síti [REDAKCE] obviněný provedl, aniž by mu pro toto zpracování osobních údajů svědčil některý z právních důvodů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

čímž porušil čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, dle kterého lze zpracovávat osobní údaje pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek uvedených v tomto ustanovení a pouze v odpovídajícím rozsahu,

a tím spáchal ve formě nedbalosti přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., podle něhož se správce dopustí přestupku tím, že poruší některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679,

- II. je vinen tím, že jako správce osobních údajů vlastníků silničních motorových vozidel, které zveřejnil minimálně v době [REDAKCE] na sociální síti [REDAKCE] pod odkazem [REDAKCE] ve formě seznamu obsahujícího plně čitelných státních poznávacích značek silničních motorových vozidel ve vlastnictví fyzických osob, neposkytl fyzickým osobám, které jsou vlastníky silničních motorových vozidel, jejichž státní poznávací značky byly uvedeny ve zveřejněném seznamu, informace podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 týkající se zpracování jejich osobních údajů

čímž porušil právo subjektu údajů na informace stanovené v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

a tím spáchal ve formě nedbalosti přestupek podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., podle něhož se správce dopustí přestupku tím, že poruší některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679 nebo hlavy II zákona č. 110/2019 Sb.

- III. za což se mu v souladu s čl. 83 odst. 5 písm. a) a písm. b) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

pokuta ve výši 40.000 Kč
(slovy čtyřicet tisíc korun českých)

- IV. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným

osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů
povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol číslo jednací tohoto rozhodnutí, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

I. Shrnutí průběhu řízení

[1] Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., spočívající v tom, že obviněný jako správce osobních údajů vlastníků silničních motorových vozidel, jejichž osobní údaje v podobě státních poznávacích zpracovával, podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, měl dne [redacted] hodin zveřejnit na sociální síti [redacted] pod odkazem [redacted] seznam obsahující [redacted] plně čitelných státních poznávacích značek silničních motorových vozidel, přičemž státní poznávací značka silničního motorového vozidla ve vlastnictví fyzické osoby odkazuje na konkrétní subjekt údajů a představuje tak osobní údaj ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679, s tím, že výše popsanou operaci zpracování osobních údajů měl obviněný provést, aniž by mu pro toto zpracování osobních údajů svědčil některý z právních důvodů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž měl porušit zásadu zákonnosti, tedy základní zásadu zpracování osobních údajů, stanovenou čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., spočívající v tom, že obviněný jako správce osobních údajů vlastníků silničních motorových vozidel, jejichž osobní údaje v podobě státních poznávacích značek jimi vlastněných motorových vozidel měl dne [redacted] zveřejnit na sociální síti [redacted] pod odkazem [redacted] podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neposkytl fyzickým osobám, které jsou vlastníky silničních motorových vozidel, jejichž státní poznávací značky byly uvedeny ve zveřejněném seznamu, informace podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 týkající se zpracování jejich osobních údajů, čímž měl porušit právo subjektů údajů na informace stanovené v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

a řízení o uložení opatření k odstranění nedostatků podle § 60 zákona č. 110/2019 Sb. ve spojení s čl. 58 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2016/679, spočívajícího v uložení povinnosti uvést operace zpracování do souladu s nařízením (EU) 2016/679 tak, že obviněný ukončí zpracování osobních údajů specifikovaných výše představované jejich zveřejněním v plně čitelné podobě na sociální síti [redacted],

bylo zahájeno dne [redacted] doručením oznámení o zahájení řízení č. UOOU-02771/22-13 ze strany Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) obviněnému.

[2] Podkladem pro zahájení řízení byl spisový materiál shromážděný na základě tří samostatných podnětů podaných fyzickými osobami dne [redacted] jejichž předmětem bylo zpracování osobních údajů představované zveřejněním seznamu [redacted]

státních poznávacích značek silničních motorových vozidel v plně čitelné podobě na sociální síti pod odkazem včetně otázky zákonnosti a oprávněnosti tohoto postupu.

[3] Úřad prověřil dané podněty dne a zjistil a učinil o tom záznam s tím, že na uvedené internetové adrese byl v dané době na sociální síti zveřejněn seznam státních poznávacích značek silničních motorových vozidel v plně čitelné podobě.

[4] Dne byl žádostí o součinnost správce osobních údajů s dozorovým úřadem, čj. UOOU-02771/22-9, osloven obviněný s žádostí o sdělení níže uvedených skutečností a předložení souvisejících dokumentů:

- a) jaký je účel předmětného zpracování osobních údajů,
- b) o jaký právní titul ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 se toto zpracování (tedy zveřejnění na sociální síti osobních údajů opírá,
- c) zda jsou předmětné osobní údaje v podobě státních poznávacích značek Vámi zpracovávány rovněž jiným způsobem a pokud ano, za jakým účelem [čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679] a na základě jakého právního titulu [čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679],
- d) na základě čeho byla zvolena doba, po kterou dané zpracování osobních údajů probíhá, kdy a jakým způsobem bude toto zpracování ukončeno a jak bude s danými osobními údaji dále naloženo [čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679],
- e) zda, kdy a jakým způsobem byly splněny povinnosti správce osobních údajů a realizována práva subjektů údajů, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány, zejména právo subjektů údajů na transparentní informace [čl. 12 ve spojení s čl. 14 nařízení (EU) 2016/679],
- f) jaká technická a organizační opatření byla v souvislosti s tímto zpracováním osobních údajů přijata za účelem zajištění (a doložení) souladu zpracování s nařízením (EU) 2016/679 [čl. 24 odst. 1 ve spojení s čl. 14 nařízení (EU) 2016/679].

[5] Dne obviněný odpověděl na uvedenou žádost, vedeno pod čj. UOOU-020771/22-10, kde uvedl:

ad a) *Žádné údaje jsem nezpracovával. Pouze mi přišla fotografie Whatsappem, která mi argumentačně pomáhala v řešení situace s parkováním. Občan, který mi ji anonymně poslal sám požádal, zda bych to mohl zveřejnit pro potvrzení mých argumentů. Šlo tedy o to ukázat na trend parkování aut s původní registrací mimo Prahu v naší MČ, kterou jako zastupitel zastupuji (Praha 11). Osobně jsem žádné údaje ani nesbíral, ani nezapisoval a nezpracovával. Pouze jsem manipuloval s fotografií, kterou mi zaslal občan.*

ad b) *Nejsem schopen vyhodnotit věrohodnost daných údajů, bral jsem je tedy jen jako určitou podporu v mé argumentaci politického řešení parkování na Praze 11.*

ad c) *Ne, nikdy jsem nic takového nezpracovával, šlo o přetisknutí fotografie, která mi byla doručena Whatsappem. Nemám k dispozici nic víc.*

ad d) *Netuším, nejsem autorem a nejsem ani schopen ověřit, zda se ty SPZ skutečně namíste a v tom čase nacházely. Vycházím pouze z anonymu poslaného Whatsappem.*

ad e) Vzhledem k tomu, že neznám dané osoby, ani to zda jsou informace ve fotografii reálné či smyšlené, tak netuším.

ad f) Žádné osobní údaje jsem nezpracovával, pouze jsem na [REDAKCE] přetiskl fotografii z anonymní Whatsappové zprávy, kterou jsem po sléze z mobilního telefonu vymazal.

[6] Úřad opětovně prověřil daný odkaz dne [REDAKCE] a zjistil a učinil o tom záznam s tím, že na uvedené internetové adrese byl v této době na sociální síti [REDAKCE] i nadále zveřejněn seznam [REDAKCE] státních poznávacích značek silničních motorových vozidel v plně čitelné podobě.

[7] V průběhu řízení bylo ze sdělení obviněného, vedeného pod čj. UOOU-02771/22-14, ze dne [REDAKCE] zjištěno, že předmětné zpracování osobních údajů, vymezené v bodě 1, bylo ukončeno tím, že obviněný odstranil předmětný zveřejněný příspěvek na sociální síti [REDAKCE]. Uvedené bylo ze strany Úřadu ověřeno návštěvou odkazu, který původně příspěvek obsahoval a přesvědčením se o jeho odstranění, o čemž byl vyhotoven úřední záznam čj. UOOU-02771/22-26. V předmětném sdělení obviněný dále zopakoval výše uvedené argumenty, týkající se zpracování osobních údajů.

[8] Vzhledem ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů bylo ukončeno, odpadl důvod pro vedení té části předmětného správního řízení, jejímž předmětem bylo uložení nápravných opatření, proto Úřad řízení sp. zn. UOOU-02771/22 v této části podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. dne [REDAKCE]

[9] Dne [REDAKCE] obdržel Úřad od Ministerstva dopravy údaje z informačního systému Registru silničních vozidel, obsahující identifikaci jednotlivých státních poznávacích značek motorových vozidel na základě toho, zda jsou ve vlastnictví fyzických osob, fyzických osob podnikajících či právnických osob. Na základě těchto údajů Úřad vyhodnotil, že z celkového počtu [REDAKCE] zveřejněných státních poznávacích značek motorových vozidel je [REDAKCE] ve vlastnictví právnických osob. Dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 jsou osobní údaje takové údaje, které se váží k fyzickým osobám. Z celkového počtu [REDAKCE] zveřejněných státních poznávacích značek tak pouze [REDAKCE] státních poznávacích značek lze bez důvodných pochybností považovat za osobní údaje.

II. Právní rámec posuzovaných skutečností

[10] K předmětu řízení lze konstatovat, že dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (subjekt údajů); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Státní poznávací značka (dále také „registrační značka“) pak je takovým osobním údajem, jak mimo jiné shledal i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. srpna 2020, čj. 1 As 387/2019-56. Nejvyšší správní soud uvedl, že osobní údaje je třeba posuzovat podle tzv. objektivního pojetí osobních údajů. V tomto pojetí se naplnění definice osobního údaje neposuzuje z pohledu správce, který údaje v daný moment disponuje, ale zjišťuje se, zda existuje nějaká další informace, která by, ve spojení s původní informací, mohla vést

k identifikaci subjektu údajů; jinými informacemi je osobním údajem, existují-li jakékoliv osoby nebo orgány, které by daný subjekt údajů dokázaly na základě předmětné informace (ve spojení s jimi dostupnými doplňujícími údaji) identifikovat.

Nutnost upřednostnění objektivního přístupu před subjektivním vyplývá jednak ze širokého výkladu definice osobního údaje (viz bod 26 odůvodnění směrnice 95/46/ES a rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 20. 12. 2017, Peter Nowak v. Data Protection Commissioner, věc C-434/16, odst. 34), a jednak z požadavku na zajištění vysoké ochrany osobních údajů (viz bod 10 odůvodnění směrnice 95/46/ES a rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 5. 2014, Google Spain, věc C-131/12, odst. 66 a další judikatura v něm uvedená).

Do registru vozidel se mimo jiné zapisují údaje o vlastníkovi a provozovateli [§ 4 odst. 1 písm. a) a § 4 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel] spolu s registrační značkou [§ 4 odst. 2 písm. b) téhož zákona]. Pokud je vlastník nebo provozovatel fyzickou osobou, je identifikovatelný (resp. kontaktovatelný – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2009, č. j. 9 As 34/2008 - 68) pouze na základě registrační značky z důvodu zápisu jeho údajů do registru vozidel. Z výše zmíněného obsahu registru vozidel zřetelně vyplývá, že v daný okamžik je vozidlo (a tedy registrační značka) spojeno s konkrétním vlastníkem a provozovatelem. Ten je tedy nepřímo identifikovatelný prostřednictvím daného vozidla. Analogicky lze registrační značku přirovnat k IP adrese, která se také vztahuje pouze k zařízení. Nicméně se jedná o osobní údaj, protože tím dochází k nepřímé identifikaci konkrétní fyzické osoby užívající dané zařízení. Registrační značka tak je osobním údajem.

[11] Podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Způsobem zpracování, který obviněný zvolil, došlo k zařazení zpracovávaných osobních údajů do evidence, kde evidencí se ve smyslu čl. 4 bodu 6 nařízení (EU) 2016/679 rozumí jakýkoliv strukturovaný soubor osobních údajů přístupných podle zvláštních kritérií, ať již je centralizovaný, decentralizovaný, nebo rozdělený podle funkčního či zeměpisného hlediska; zde konkrétně šlo o seřazení osobních údajů dle hlediska (domnělé) místní příslušnosti uživatelů motorových vozidel, jejichž osobní údaje ve formě státních poznávacích značek byly zpracovávány. Obviněný zpřístupnil zveřejněním na sociální síti osobní údaje (státních poznávacích značek) a prováděl tak zpracování těchto osobních údajů ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679.

[12] Podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 se správcem rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení. Tím, že obviněný určil účel a prostředky zpracování (tzn. zde konkrétně jde o účel „ukázat na trend parkování aut s původní registrací mimo Prahu v naší MČ, kterou jako zastupitel zastupuji (Praha 11)“ prostřednictvím zveřejnění osobních údajů na sociální síti, jak obviněný sám vymezil ve svém vyjádření ze dne 20. 12. 2017, nachází se ve vztahu k subjektům těchto údajů v postavení správce osobních údajů.

[13] V čl. 6 nařízení (EU) 2016/679 je blíže rozvedena zásada zákonnosti, kde je v rámci prvního odstavce tohoto ustanovení uvedeno, že zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a) až f) nařízení (EU) 2016/679.

Dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování zákonné, pokud subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů. Dle čl. 4 bod 11 nařízení (EU) 2016/679 se souhlasem rozumí jakýkoliv svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, kterým subjekt údajů dává prohlášením či jiným zjevným potvrzením své svolení ke zpracování svých osobních údajů. Ze zjištění Úřadu a z prohlášení obviněného („*neznám dané osoby, ani to zda jsou informace ve fotografii reálné či smyšlené*“ či „*nejsem schopen vyhodnotit věrohodnost daných údajů*“) je zřejmé, že obviněný v době zpracovávání osobních údajů neznal jednotlivé subjekty údajů, jejichž osobní údaje zpracovával a zjevně nekontaktoval jednotlivé subjekty údajů s žádostí o udělení souhlasu. Zároveň dle zjištění Úřadu obviněný neučinil žádnou snahu o identifikaci jednotlivých subjektů údajů či o jejich oslovení za účelem vyžádání souhlasu. Obviněný tedy neměl zákonný důvod dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679.

Dle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování zákonné, pokud je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů. Z povahy věci je tento důvod v dané věci neaplikovatelný.

Dle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování zákonné, pokud je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje. Z povahy věci je zřejmé, že obviněný v pozici správce osobních údajů neměl žádnou právní povinnost, která by se na něj vztahovala, která by mu ukládala povinnost uvedené zpracování osobních údajů provést a lze tedy uzavřít, že obviněný neměl zákonný důvod dle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679. Obviněný ostatně ani nic takového netvrdil.

Dle čl. 6 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování zákonné, pokud je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby. I zde je z povahy věci zřejmé, že v tomto případě daným zpracováním nedošlo a z povahy zpracování dojít ani nemohlo k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby. Lze tedy konstatovat, že obviněný neměl zákonný důvod dle čl. 6 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679.

Dle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování zákonné, pokud je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Dle recitálu č. 45 k nařízení (EU) 2016/679 vyplývá, že právo EU či vnitrostátní právo by mělo stanovit, kdo je povoláným orgánem či osobou k plnění daného úkolu ve veřejném zájmu či výkonu veřejné moci; jinými slovy, který orgán či osoba by měl při hájení daného veřejného zájmu či výkonu veřejné moci vystupovat jako správce osobních údajů. Úřad prověřil, zda obviněný nedisponoval tímto zákonným důvodem. Ve svém vyjádření ze dne 20.12.2023 obviněný uvedl, že „*je věcí podnětu na příslušný úřad dané městské části, aby se danou problematikou zabývala a sama vlastní úřední činností si zjistila potřebná data*“ a „*tím spíše by se danou věcí měla zabývat příslušná městská část*“. Z vyjádření obviněného je tak zřejmé, že si je vědom, že orgánem oprávněným k řešení dané situace, která

se může týkat veřejného zájmu (problematika parkovacích míst a zón placeného stání), je osoba či orgán odlišný od obviněného. Tímto titulem tedy obviněný též nedisponoval.

Dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování zákonné, pokud je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. Úřad posoudil, zda obviněný nedisponoval zákonným důvodem dle uvedeného ustanovení a za tímto účelem provedl balanční test.

Na jedné straně Úřad zvážil zájem obviněného na zpracování osobních údajů, který dle obou jeho vyjádření ze dne [REDAKCE] měl spočívat v poukázání na problémy s parkováním na Praze 11 a snaze tím pomoci řešení tvrzeňých problémů. Na druhé straně Úřad zvážil zájem subjektu údajů na zachování jeho práv a svobod, kde chráněný zájem v této souvislosti je v širším smyslu právo na soukromí zaručené mimo jiné v čl. 7 odst. 1 či v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Úřad nejprve posoudil vhodnost daného způsobu zpracování osobních údajů za účelem dosažení oprávněného zájmu obviněného; jinými slovy, zda dané zpracování osobních údajů umožňuje dosáhnout stanovený cíl. Úřad konstatuje, že státní poznávací značka motorového vozidla nevypovídá nic o tom, kde má majitel vozidla trvalý pobyt či bydliště; výše vymezené zpracování osobních údajů tedy zjevně nemohlo pomoci řešit obviněným tvrzený problém s parkovacími místy, který měl být způsobený tím, že na území městské části Prahy 11 parkují osoby z jiných městských částí či Středočeského kraje, ani napomoci k objektivně validnímu informování veřejnosti.

Úřad dále posoudil potřebnost daného způsobu zpracování osobních údajů za účelem dosažení oprávněného zájmu obviněného; jinými slovy, zda by stanoveného cíle nebylo možno dosáhnout jiným způsobem, který by (v takové míře) nekolidoval s oprávněnými zájmy subjektů údajů. Z povahy věci lze konstatovat, že na výše vymezený domnělý problém bylo možné poukázat bez nutnosti zpracovávat osobní údaje (státní poznávací značky); navíc lze konstatovat, že poukázat na tento domnělý problém v rámci politických orgánů, jichž byl obviněný členem, by bylo zjevně efektivnější než obracet se na širokou veřejnost zveřejněním na sociální síti. Výše vymezené zpracování osobních údajů tedy zjevně nebylo potřebné k dosažení daného cíle obviněného.

V této souvislosti tak Úřad shledal, že předmětným zpracováním osobních údajů nemohlo dojít k převážení oprávněného zájmu nad práva a subjekty údajů a nebyly tak naplněny podmínky čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, a to předně z toho důvodu, že stanoveného účelu (informování a náprava případné problematické situace s parkováním) bylo možné dosáhnout prostředky méně zasahujícími do práv a svobod subjektů údajů.

V důsledku toho pak Úřad shledává, že obviněný porušil čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť pro výše vymezené zpracování osobních údajů nedisponoval žádným právním titulem uvedeným v tomto ustanovení.

[14] Úřad se zabýval výše uvedenými tvrzeními obviněného. Nejprve je třeba zmínit, že i kdyby obviněný osobní údaje na fotografii obdržel od třetí osoby, jak ve svém vyjádření tvrdí, nezproštuje jej to povinnosti případné zpracování takto získaných osobních údajů provádět

v souladu s nařízením (EU) 2016/679. Věcná působnost nařízení (EU) 2016/679 dopadá i na zpracování osobních údajů získaných od třetí osoby.

Úřad dále konstatuje, že nelze přisvědčit tvrzení obviněného, že „*Žádné osobní údaje jsem nezpracovával, pouze jsem na [redacted] přetiskl fotografii z anonymní Whatsappové zprávy*“, neboť jak je podrobněji vymezeno výše, podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji, mimo jiné jakékoli zpřístupnění, a obviněný tím, že osobní údaje [redacted] státních poznávacích značek) zpřístupnil zveřejněním na sociální síti [redacted] zpracovával osobní údaje ve smyslu uvedeného ustanovení.

Tvrzení obviněného, že „*šlo tedy o to ukázat na trend parkování aut s původní registrací mimo Prahu v naší MČ, kterou jako zastupitel zastupuji (Praha 11)*“ potom vylučuje užití výjimky z věcné působnosti nařízení (EU) 2016/679, stanovené v jeho čl. 2 odst. 2 písm. c), která stanoví, že nařízení (EU) 2016/679 se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné fyzickou osobou v průběhu výlučně osobních či domácích činností; z uvedeného tvrzení obviněného totiž zřetelně plyne, že nešlo pouze o zpracování při výlučně osobních či domácích činnostech. Z vyjádření obviněného lze dokonce dovodit, že pravděpodobně přistoupil k předmětnému zpracování osobních údajů v (byť minimálně nepřímé) souvislosti s jeho působením jako osoba veřejně činná se snahou poukázat na tvrzený problém s parkovacími místy. I kdyby tomu tak však nebylo, je nepochybné, že nešlo o zpracování při výlučně osobních či domácích činnostech, když obviněný jednal ve věci, kterou vnímal jako věc širšího, tedy nikoliv osobního, zájmu („*poukázat na trend*“).

Obviněný dále uvedl, že „*zda jsou informace ve fotografii reálné či smyšlené, tak netuším*“. Úřad ve spolupráci s Ministerstvem dopravy ověřil, že se jedná o skutečné státní poznávací značky, přičemž zjistil i které se týkají fyzických a které právnických osob. Je třeba také zmínit, že obviněný ostatně zpracovával uvedené údaje pro dosažení jím vymezeného účelu („*ukázat na trend parkování aut s původní registrací mimo Prahu v naší MČ*“) tak, jako by šlo o existující státní poznávací značky. Nad rámec výše uvedeného je třeba poznamenat, že státní poznávací značka motorového vozidla nevypovídá nic o tom, kde má majitel vozidla trvalý pobyt či bydliště; výše vymezené zpracování osobních údajů tedy zjevně nemohlo pomoci řešit obviněným tvrzený problém s parkovacími místy.

[15] Podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 platí, že pokud osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, poskytne správce subjektu údajů informace o jeho totožnosti, případně totožnosti jeho zástupce a jejich kontaktní údaje, případně kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů, účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny a právní základ pro zpracování, kategorie dotčených osobních údajů, případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů a případně záměr správce předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci a existence či neexistence rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně nebo, v případech předání uvedených v člancích 46 nebo 47 nebo v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, odkaz na vhodné záruky a prostředky k získání kopie těchto údajů nebo informace o tom, kde byly tyto údaje zpřístupněny.

Z vyjádření obviněného ze dne [redacted] „*Žádné údaje jsem nezpracovával. Pouze mi přišla fotografie Whatsappem, která mi argumentačně pomáhala v řešení situace s parkováním. Občan, který mi ji anonymně poslal (...) Osobně jsem žádné údaje ani nesbíral, ani nezapisoval a nezpracovával. Pouze jsem manipuloval s fotografií, kterou mi zaslal občan.*“), které se váže

k fotografii, obsahující zveřejněné osobní údaje, vyplývá, že osobní údaje nebyly u výše vymezeného zpracování získány od subjektu údajů. V důsledku toho dopadaly na obviněného v pozici správce povinnosti uvedené v citovaném čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Obviněný nicméně dle zjištění Úřadu neposkytl subjektům údajů žádné z výše uvedených informací, což nepřímo prokazuje i výše uvedené prohlášení obviněného („*neznám dané osoby, ani to zda jsou informace ve fotografii reálné či smyšlené*“ či „*nejsem schopen vyhodnotit věrohodnost daných údajů*“), ze kterého vyplývá, že obviněný v době zpracovávání osobních údajů neznal jednotlivé subjekty údajů, jejichž osobní údaje zpracovával a nemohl je tak kontaktovat za účelem poskytnutí výše vymezených informací dle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Zároveň dle zjištění Úřadu obviněný neučinil žádnou snahu o identifikaci jednotlivých subjektů údajů či o jejich hromadné či jiné oslovení za účelem poskytnutí těchto informací.

[16] Úřad má tedy za prokázané, že v období minimálně od [redacted] obviněný zpracovával osobní údaje tím, že zveřejnil prostřednictvím sociální sítě [redacted] pod odkazem [redacted] seznam obsahující [redacted] plně čitelných státních poznávacích značek silničních motorových vozidel ve vlastnictví fyzických osob aniž by mu pro toto zpracování osobních údajů svědčil některý z právních důvodů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž porušil čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

[17] Úřad má dále za prokázané, že obviněný jako správce osobních údajů neposkytl subjektům údajů, tedy vlastníkům motorových vozidel, jejichž osobní údaje ve formě státních poznávacích značek v období minimálně od [redacted] zpracovával zveřejněním na sociální síti [redacted] poukázáním [redacted] informace podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 týkající se zpracování jejich osobních údajů, čímž porušil právo subjektu údajů na informace, stanovené v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

III. Stanovení sankce

[18] V ustanovení článku 83 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 679/2016 je uvedeno, že za porušení základních zásad pro zpracování, včetně podmínek týkajících se souhlasu podle čl. 5, 6, 7 a 9 nařízení (EU) 2016/679 lze uložit správní pokutu až do výše 20.000.000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší.

[19] V článku 83 nařízení (EU) 2016/679 je uvedeno, že každý dozorový úřad zajistí, aby ukládání správních pokut v souladu s tímto článkem ohledně porušení tohoto nařízení podle odstavců 4, 5 a 6 bylo v každém jednotlivém případě účinné, přiměřené a odrazující. Správní pokuty se ukládají podle okolností každého jednotlivého případu kromě či namísto opatření uvedených v čl. 58 odst. 2 písm. a) až h) a j). Při rozhodování o tom, zda uložit správní pokutu, a rozhodování o výši správní pokuty v jednotlivých případech se řádně zohlední tyto okolnosti:

a) povaha, závažnost a délka trvání porušení s přihlédnutím k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, jež jim byla způsobena;

- b) zda k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti;
- c) kroky podniknuté správcem či zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů;
- d) míra odpovědnosti správce či zpracovatele s přihlédnutím k technickým a organizačním opatřením jimi zavedeným podle článků 25 a 32;
- e) veškerá relevantní předchozí porušení správcem či zpracovatelem;
- f) míra spolupráce s dozorovým úřadem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků;
- g) kategorie osobních údajů dotčené daným porušením;
- h) způsob, jakým se dozorový úřad dozvěděl o porušení, zejména zda správce či zpracovatel porušení oznámil, a pokud ano, v jaké míře;
- i) v případě, že vůči danému správci nebo zpracovateli byla v souvislosti s tímž předmětem dříve nařízena opatření uvedená v čl. 58 odst. 2, splnění těchto opatření;
- j) dodržování schválených kodexů chování podle článku 40 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 42 a
- k) jakoukoliv jinou přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu, jako jsou získaný finanční prospěch či zamezení ztrátám, přímo či nepřímo vyplývající z porušení.

[20] Podle čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 platí, že pokud správce nebo zpracovatel úmyslně či z nedbalosti u stejných nebo souvisejících operací zpracování poruší více ustanovení tohoto nařízení, nesmí celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení.

[21] Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Vzhledem k tomu, že podle čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 je pro oba výše uvedené přestupky stanovena stejná horní sazba pokuty, Úřad musel za účelem dodržení zásady absorpční přistoupit k určení přestupku nejzávažnějšího. Za tímto účelem individuálně posuzoval závažnost každého z výše uvedených sbíhajících se přestupků a došel k závěru, že nejzávažnějším je přestupek uvedený ve výroku I., neboť v jeho důsledku bylo obviněným prováděno zpracování osobních údajů celkem 10 subjektů údajů aniž by mu pro toto zpracování osobních údajů svědčil některý z právních důvodů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, porušil čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy samotnou podmínku k tomu, aby zpracování jako takové mohlo probíhat. Současně úřad podotýká, že k porušení čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 pak (dále) přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

[22] Co se týče skutku uvedeného pod výrokem I., při stanovení druhu a výše správního trestu Úřad přihlédl předně k povaze a závažnosti přestupku dané významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen či ohrožen, podle § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. Zákonem chráněný zájem v této souvislosti je, aby nebyly zpracovávány osobní údaje subjektů údajů, pokud proto neexistuje ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 řádný titul.

[23] K samotnému stanovení konkrétní výše pokuty Úřad předesílá, že v jeho rámci byla zvažována řada výše uvedených kritérií podle čl. 83 odst. 1, 2 nařízení (EU) 2016/679, přičemž

současně byl zohledňován doporučený postup podle Pokynů Evropského sboru pro ochranu osobních údajů 04/2022 o výpočtu správních pokut podle nařízení (EU) 2016/679, (dále jen „Pokyny 4/2022“), a to zejména ve vztahu ke klasifikaci podle závažnosti porušení nařízení (EU) 2016/679 a k doporučenému postupu při určování kritérií pro výpočet pokuty. Jakkoli se Pokyny 4/2022 primárně vztahují na výpočet správních pokut ve vztahu k porušením nařízení (EU) 2016/679, jehož se dopustili správci a zpracovatelé, kteří nejsou fyzickými osobami, relevantní postupy a principy obsažené v těchto pokynech jsou analogicky a přiměřeně aplikovatelné při udělování pokut fyzickým osobám. Zvláštní důraz pak byl v této věci kladen na to, aby při rozpětí výše pokuty dle čl. 83 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2016/679 tato nebyla likvidační a její výše reflektovala specifika obviněného, který je fyzickou osobou. V souvislosti s tímto Úřad náhledem do živnostenského rejstříku ověřil, že obviněný je sice v tomto rejstříku veden jako podnikatel, avšak z povahy zpracování, způsobu jeho provedení a vymezeného účelu vyplývá, že uvedené zpracování osobních údajů nebylo provedeno v souvislosti s jeho podnikatelskou činností.

[24] Současně Úřad zdůrazňuje, že i přes využití sjednocující metodiky obsažené ve výše uvedených Pokynech nelze výsledek hodnocení výše uvedených kritérií vyjádřit přesným matematickým algoritmem [rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. listopadu 2000, C-283/98 P, ve věci *Mo och Domsjö AB* proti Komisi Evropských společenství].

[25] Úřad následně posuzoval, zda se jedná o porušení nižší, střední nebo vysoké závažnosti ve smyslu Pokynů 4/2022. V posuzovaném případě pak Úřad dospěl k závěru, že se jedná o porušení spadající do kategorie závažnosti střední, neboť se jedná o porušení základní zásady zpracování osobních údajů, která je prerekvizitou jakéhokoli zpracování osobních údajů.

[26] Úřad v tomto bodě posuzoval výše vymezené polehčující a přitěžující okolnosti uvedené v čl. 83 odst. 2 písm. a), b), g) a f) nařízení (EU) 2016/679.

Úřad nejprve hodnotil přitěžující okolnosti. Na prvním místě Úřad zhodnotil fakt, že skutek spočíval ve zpracování formou zveřejnění na sociální síti což mohlo potenciálně způsobit nekontrolovatelné rozšíření zveřejněných osobních údajů mezi neomezený počet uživatelů internetu (resp. z povahy věci nejen mezi ně). Úřad vzal v úvahu také fakt, že státní poznávací značka motorového vozidla nevypovídá nic o tom, kde má majitel vozidla trvalý pobyt či bydliště; výše vymezené zpracování osobních údajů tedy zjevně nemohlo pomoci řešit či poukázat na obviněným tvrzený problém s parkovacími místy, což by obviněný vzhledem k okolnostem a svým minimálně profesním poměrům vědět měl a mohl.

Při posuzování polehčujících okolností Úřad přihlédl k tomu, že byl dotčen relativně nižší počet nepřímě identifikovatelných subjektů údajů a nebylo prokázáno, že by v důsledku zpracování některý ze subjektů údajů utrpěl újmu. Uvedené je nicméně do jisté míry relativizováno s ohledem na to, že jednou zveřejněné nelze v zásadě vzít zpět (resp. jejich vymazáním v určitém příspěvku na sociální síti nedojde k jejich skutečnému výmazu v rámci celosvětového internetu). Úřad vzal také v potaz, že k zavinění daného přestupku došlo ve formě nedbalosti dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., kdy záměrem jednání obviněného nebylo zřejmě porušit nařízení (EU) 2016/679, ač vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný nařízením (EU) 2016/679. Úřad také reflektoval míru spolupráce obviněného za účelem nápravy daného

porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků spočívající v tom, že obviněný ukončil zpracovávání osobních údajů odstraněním předmětného zveřejněného příspěvku ze sociální sítě . Dále Úřad vzal v úvahu i dobu, která již uplynula od spáchání skutku.

[27] Dále Úřad posuzoval zbývající polehčující a přitěžující okolnosti, tj. zbývající okolnosti podle ustanovení čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679. Okolnost podle čl. 83 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2016/679 Úřad z povahy věci nehodnotil, okolnost podle čl. 83 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 Úřad z povahy věci také nehodnotil.

Okolnost podle čl. 83 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) 2016/679 Úřad vyhodnotil jako polehčující, neboť ze zjištění Úřadu nevyplynulo, že by kdy v minulosti došlo k porušení nařízení (EU) 2016/679 obviněným s tím, že jí přikládá nízkou důležitost. Okolnosti podle čl. 83 odst. 2 písm. h), i) a j) nařízení (EU) 2016/679 Úřad nehodnotil.

U okolnosti uvedené pod čl. 83 odst. 2 písm. k) nařízení (EU) 2016/679 přihlédl dozorový úřad, jak již bylo zmíněno výše, k tomu, že obviněný rovněž kromě přestupku podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. spáchal rovněž přestupek (II. výrok tohoto rozhodnutí) podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. S ohledem na to, že nařízení (EU) 2016/679 v případě obou skutků ukládá stejnou výši správního trestu, vycházel Úřad z toho, že závažnější je skutek uvedený pod výrokem I., neboť se jedná o porušení zákonnosti zpracování, kde tato zákonnost je imanentním základem samotného zpracování osobních údajů, a proto stanovil výchozí částku pokuty právě na základě okolností u I. skutku. Ke skutku pod II. výrokem tedy dozorový úřad přihlédl jako k přitěžující okolnosti. Této přitěžující okolnosti dozorový úřad přikládá dostatečnou důležitost, která má za následek zvýšení výsledné částky pokuty.

Vzhledem k výše vymezené závažnosti a povaze porušení a po zhodnocení všech okolností případu nebylo možné uvažovat o jiném druhu trestu než o pokutě, přičemž na základě výše uvedeného Úřad stanovil výslednou výši pokuty na 40.000 Kč

[28] Výši uložené sankce považuje dozorový úřad za plně respektující základní zásady pro ukládání sankcí, tedy že sankce musí být v každém případě účinné, přiměřené a odrazující (článek 83 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679) a že sankce nesmí být pro sankcionovaný subjekt likvidační. Z veřejně dostupných informací Úřad zjistil, že obviněný je členem zastupitelstva městské části Praha 11 a zároveň členem zastupitelstva hlavního města Prahy. Při přihlédnutí k veřejně dostupným údajům o výši odměn za plnění výše uvedených funkcí Úřad shledal, že výsledná výše pokuty bude účinná, přiměřená, odrazující a nebude pro obviněného likvidační.

[29] Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které obviněný vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení:

V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 14. října 2024

Mgr. Josef Mička
ředitel odboru dozoru
(podepsáno elektronicky)